

Kopie

Afgeleverd aan: VLAAMSE OVERHEID

Geen rechtsmiddel werd tot heden tegen dit arrest ingesteld.

Uitsluitend voor bestuurlijke inlichting - behoeften van inwendige aard

Arrestnummer C 1 1247 / 2021
Repertoriumnummer 2021 / 3097
Datum van uitspraak 24 september 2021
Notitienummer griffie 2020/NT/801 - - -
Notitienummer parket-generaal

Hof van beroep Gent

Arrest

tiende kamer
correctionele zaken

Aangeboden op
Niet te registreren

COVER 01-00002326069-0001-0020-01-01-1

Not.nr. GE.64.H1.000087/16

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE

tegen

1. nr. *1499* (ON overeenkomstig het Wetboek van vennootschappen en verenigingen moet de term "Besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid" vanaf 1 januari 2020 gelezen worden als "Besloten vennootschap", afgekort: bv) met maatschappelijke zetel te - beklagde -

2. nr. *1500* (RRN geboren te on wonende te - beklagde -

3. nr. *1501* (RRN geboren te on wonende te - beklagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek;

de eerste, de tweede en de derde,

A.

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 22, eerste lid Decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en artikel 43,

§ 1 Besluit van de Vlaamse Regering van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaamse Reglement betreffende de milieuvergunning (Vlarem I), door als exploitant van een inrichting de exploitatievoorwaarden niet te hebben nageleefd, de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.:

artikel 5.2.2.4.2

§ 1

Het behandelen gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§ 2

De opslag van gesorteerde materialen geschiedt op ordelijke en veilige wijze op daartoe aangewezen vloeren of in containers, voor zover dit geen aanleiding geeft tot hinder en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Niet nuttig toepasbare afvalstoffen mogen buiten de sorteervloer enkel in containers worden opgeslagen. De opslag van de afvalstoffen, al dan niet in containers, gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met afwateringssysteem.

§ 3

In afwijking van § 1 en § 2 gebeurt het opslaan en behandelen van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt op een verharde niet-vloeistofdichte bodem, zonder dat die moet uitgerust zijn met een vloeistofdichte verharding.

meer bepaald niet-inert afval op een onverharde bodem te hebben opgeslagen,

te in de periode van 15 juni 2016 tot en met 22 februari 2017 (OK 1, st.2-3, 34, 60-61, 77-78).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid (DABM).

B.

in strijd met artikel 5.4.9, § 1 Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door als exploitant van een ingedeelde inrichting of activiteit de algemene, sectorale of bijzondere milieuvoorwaarden niet te hebben nageleefd:

als exploitant van een inrichting klasse II, namelijk een inrichting voor het opslaan en sorteren van afvalstoffen,

de hieronder vermelde artikelen van het Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II), nl.:

artikel 5.2.2.4.2

§ 1

Het behandelen gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met een afwateringssysteem.

§ 2

De opslag van gesorteerde materialen geschiedt op ordelijke en veilige wijze op daartoe aangewezen vloeren of in containers, voor zover dit geen aanleiding geeft tot hinder en overeenkomstig het goedgekeurde werkplan. Niet nuttig toepasbare afvalstoffen mogen buiten de sorteervloer enkel in containers worden opgeslagen. De opslag van de afvalstoffen, al dan niet in containers, gebeurt op een vloeistofdichte vloer die bestaat uit een betonnen of gelijkwaardige verharding met afwateringssysteem.

§3

In afwijking van § 1 en § 2 gebeurt het opslaan en behandelen van inerte afvalstoffen en niet-teerhoudend asfalt op een verharde niet-vloeistofdichte bodem, zonder dat die moet uitgerust zijn met een vloeistofdichte verharding.

meer bepaald niet-inert afval op een onverharde bodem te hebben opgeslagen,

te _____ in de periode van 23 februari 2017 tot en met 26 oktober 2017 (OK 1, st.2-3, 34, 60-61, 77-78).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid DABM.

c.

om het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden,

opzettelijk of door gebrek aan voorzorg of voorzichtigheid een inbreuk te hebben gepleegd op:

artikel 5.2.1., § 6, eerste lid Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid door zonder omgevingsvergunning een ingedeelde inrichting of activiteit van de eerste of de tweede klasse te hebben geëxploiteerd,

namelijk een inrichting klasse 2, gekend onder rubriek 2.2.1.c).2 (Vlarem I)

opslag en sortering van:

c) niet gevaarlijke afvalstoffen bestaande uit papier en karton, hout, textiel, kunststoffen, metaal, glas, rubber, bouw en sloopafval,, met een opslagcapaciteit van:
2° meer dan 100 ton

meer bepaald in strijd met de milieuvergunning van 26 februari 2015 meer dan 500 ton houtafval te hebben opgeslagen zonder te beschikken over de vereiste milieuvergunning,

te meermaals in de periode van 2 mei 2017 tot en met 26 oktober 2017 (OK 2, st. 2-3, 28-29, 37).

Deze feiten zijn strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid DABM.

Tevens gedagvaard om, bij toepassing van artikel 16.6.6 van het Decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, zich te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken binnen een door de rechtbank te bepalen termijn, onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, kamer G30d, besliste bij vonnis van 21 mei 2019 op tegenspraak als volgt:

“STRAFRECHTELIJK

Veroordeelt *voor de hierboven omschreven en bewezen*
*verklaarde telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete van 4.000 euro**, vermeerderd*
met 70 opdecimen tot 32.000 euro.

*Veroordeelt haar tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.*

*Veroordeelt haar tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijsbijstand van 20 euro.*

*Veroordeelt haar tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.*

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete van 2.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 16.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.

Veroordeelt _____ voor de hierboven omschreven en bewezen verklaarde telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 70 opdecimen tot 8.000 euro, of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

Veroordeelt hem tot betaling van een **bijdrage** aan het Bijzonder Fonds tot Hulp aan de Slachtoffers van Opzettelijke Gewelddaden en aan de Occasionele Redders van 25 euro, vermeerderd met 70 opdecimen tot 200 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van de **bijdrage** tot het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand van 20 euro.

Veroordeelt hem tot betaling van een **vaste vergoeding** voor beheerskosten van 53,58 euro.

GERECHTSKOSTEN

Veroordeelt _____ en _____ hoofdelijk tot de **gerechtskosten** voor het openbaar ministerie, begroot op 83,70 euro.

BURGERRECHTELIJK

Houdt ambtshalve de burgerrechtelijke belangen aan.”

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 18 juni 2019 door de lasthebber *ad hoc* van de bv _____ tegen “het vonnis op strafgebied”;
- 18 juni 2019 door de beklaagden _____ er _____ tegen “het vonnis op strafgebied”;

- 21 juni 2019 door het openbaar ministerie.

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, op:

- 18 juni 2019 door de lasthebber *ad hoc* van de _____ :
- 18 juni 2019 door de advocaat van de beklaagden _____ en _____
- 21 juni 2019 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 24 december 2020 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werden op verzoek van de advocaat van de beklaagden _____ en _____ en na de overige partijen te hebben gehoord, bij toepassing van de artikelen 152, § 1 en 209bis, laatste lid, Wetboek van Strafvordering, conclusietermijnen vastgelegd en werd de rechtsdag bepaald op de rechtszitting van 30 april 2021.

De conclusietermijnen zijn nageleefd.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 30 april 2021 in het Nederlands:

- de _____ in haar middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester _____ advocaat met kantoor te _____ in zijn hoedanigheid van lasthebber *ad hoc*;
- de beklaagden _____ en _____ in hun middelen van verdediging, bijgestaan en _____ vertegenwoordigd door meester _____ voor meester _____ beiden advocaat met kantoor te _____
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van _____ advocaat-generaal.

2.1 De onderscheiden verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 21 mei 2019 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de lasthebber *ad hoc* van de _____ ingediende “grievensformulier hoger beroep”, opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het voormeld vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de straf (reden: “*De strafmaat weerspiegelt onvoldoende de economische context waarin de inbreuk tot stand gekomen is*”).

Ook in het door de advocaat van de beklaagden en ingediende grievenformulier wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de schuld en de straf.

Het openbaar ministerie duidde in het grievenformulier een grief aan met betrekking tot de straf, die te laag zou zijn, en met betrekking tot de door de eerste rechter afgewezen herstelmaatregel.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van respectief de beklaagden en de en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering).

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van deze bepaling op te werpen.

Als gevolg van de devolutieve werking, voortvloeiende uit de beperkte hoger beroepen en de grieven, is de beslissing van de eerste rechter definitief voor wat betreft de schuld van de aan de telastleggingen A, B en C.

3. De eerste rechter vatte de feiten in het beroepen vonnis samen als volgt:

“3. Het bedrijf te aan de doet afbraakwerken, verhuurt containers en heeft een opslagplaats van afval.

De tweede beklaagde is de zaakvoerder.

De derde beklaagde was ook zaakvoerder tot 30 juni 2016.

Het bedrijf beschikt sinds 26 februari 2015 over een milieuvergunning klasse 1 voor het uitbaten van een inrichting voor de opslag, het sorteren en mechanisch behandelen van afvalstoffen.

4. *Op 9 maart 2016 werd lastens het bedrijf door de milieu-inspectie een aanvankelijk proces-verbaal opgesteld wegens het niet melden van de opstart van het afvalstoffenbedrijf.*

Dat proces-verbaal werd voor bestuurlijke handhaving doorgestuurd.

Op 15 juni 2016 stelde de milieu-inspectie vast dat er op het bedrijfsterrein een grote hoeveelheid afvalhout was opgeslagen op onverharde bodem.

zei dat het bedrijf problemen had met het afvoeren van het houtafval.

Ook metaalafval lag op onverharde bodem.

Op 2 juli, 4 juli en 27 juli 2016 stelde de milieu-inspectie vast dat er nog steeds op onverharde bodem afval werd opgeslagen.

Op 28 juli 2016 werd een aanmaning gegeven.

Op 12 november 2016 werd vastgesteld dat het houtafval op een betonvloer lag maar het metaalafval niet.

deelde op 14 november 2016 mee dat tegen eind 2016 er bijkomende beton zou worden gegoten.

Op 23 maart 2017 verklaarde dat de betonvloer werd gegoten in oktober 2016 en dat alle afval daarop wordt opgeslagen.

Naar aanleiding van een klacht stelde de milieu-inspectie op 2 mei 2017 vast dat er 750 ton houtafval lag terwijl er maar 500 ton vergund is. was aanwezig en sprak als zaakvoerder met de milieu-inspecteur.

Op 10 mei 2017 werd het bedrijf aangemaand om de opslag van houtafval te reduceren.

Op 26 oktober 2017 stelde de milieu-inspectie echter vast dat het metaalafval op onverharde bodem lag en meldde dat de foto's die bij zijn vorige verklaring liet voegen misleidend waren omdat enkel foto's van de houtopslag en de oprit werden gegeven.

Op het terrein lag 800 ton houtafval.

5. Op 18 augustus 2016 verklaarde

Ik ben mede-zaakvoerder van het bedrijf samen met mijn broer

Vraag: Wat heeft u beslist en/of georganiseerd in het kader van het milieubeleid in het bedrijf? Bestaan daaromtrent schriftelijke richtlijnen?

Antwoord: Ik ben hiervan niet op de hoogte, mijn broer regelt alle papierwerk, Mijn broer zal u daar een gepast antwoord op kunnen geven. Ik werk op de werf.

Vraag: Is een vennootschap bij de exploitatie van deze activiteiten betrokken?

Antwoord: Nee, enkel is hierbij betrokken.

Vraag: Wat is het doel van deze vennootschap?

Antwoord: Wij verhuren containers en sorteren en recycleren allerlei soorten afval.

Vraag: Wat heelt deze vennootschap concreet ondernomen om de naleving van de milieureglementering door de natuurlijke perso(o)n(en) mogelijk te maken?

Waarom is/zijn de vastgestelde inbreuk(en), nl. de opslag van de niet-inert afval op onverharde bodem te wijten?

Antwoord: Wij hebben reeds in april 2016 contact opgenomen met firma uit mijn broer zal de juiste gegevens aan u meedelen, om een offerte op te maken inzake de werken. Die firma heeft ons toen meegedeeld dat de werken, met name beton gieten, aanvangen de eerste werkdag na het bouwverlof. Op maandag 08/08/2016 zijn de werken begonnen. Ik vermoed dat de werken rond half september 2016 teneinde zijn.

De vastgestelde inbreuk is eigenlijk te wijten aan het feit dat we plaats tekort hadden, dit tijdens het breken van hout. Door de aanpassingswerken zal dit probleem volledig opgelost zijn.

Vraag: Waarom werd volgens u tot vandaag verzuimd de aanmaningen totaal op te volgen en de vastgestelde inbreuken te remediëren (gezien de verschillende controles in de maand juli en de ongewijzigde toestand)?

Antwoord: Zoals ik reeds vermeldde, de firma kon pas de werken starten na het bouwverlof. De firma had voor het bouwverlof geen tijd meer om de klus te klaren.

Vraag: Wie heeft in het concrete geval de uiteindelijke beslissingsmacht? Aan wie behoort het iets te doen (bv. de bouw van een installatie/naleven van de milieuvergunningsvoorwaarden), opvolging van vergunningsaanvragen of om strafbare inbreuken te doen staken?

Antwoord: Mijn broer heeft de beslissingsmacht, gezien hij de papieren behandelt.

Vraag: Heeft u (het orgaan) voldaan aan uw opvolgingsplicht, namelijk om na te gaan of de bevelen goed worden opgevolgd, of de milieudienst van het bedrijf goed functioneert, enz..?

Antwoord: De firma is op dit ogenblik aan het voldoen gezien de werken gestart zijn op 08/08/2016. Mijn broer volgt de werken op door contact op te nemen met de firma en ik doe nazicht op de werf.

Vraag: Diende u als kaderlid, gezien uw rol bij de exploitatie van het bedrijf, kennis te hebben van de inbreuken?

Antwoord: Ja, ik heb en had kennis van de inbreuken.

Vraag: Wie is volgens u verantwoordelijk?

Antwoord: Mijn broer en ik.

Vraag: Indien financiële motieven aan de basis van de vastgestelde overtreding(en) liggen, over welke (kosten) besparingen/meerwaarde wordt dan gesproken?

Antwoord: Nee er zijn geen financiële motieven welke aan de basis liggen. Onze firma is pas sedert februari 2016 gevestigd te Toen wij ongeveer 2 maanden aan het werken waren hebben wij zelf kunnen constateren dat wij te weinig betonvlakte hebben om ons werk te kunnen doen. Daarom heeft mijn broer contact opgenomen met de firma om de betonvlakte uit te breiden.

Vraag: Wat zal gedaan worden om onverwijld de toestand te regulariseren?

Antwoord: De werken zijn reeds gestart en volop bezig.

Vraag: Binnen welk tijdsbestek wordt deze regularisatie gezien?

Antwoord: Ik vermoed dat de werken gedaan zijn rond half september 2016.

Verder moeten wij u erop wijzen de aanmaning van de milieu-inspectie strikt op te volgen.

Antwoord: Ik zal voldoen aan de eisen van de inspectie en zal tegen 25/08/2016 schriftelijk de maatregelen meedelen.'

6. Op 26 augustus 2016 verklaarde

Vraag: Wat heeft u beslist en/of georganiseerd in het kader van het milieubeleid in het bedrijf? Bestaan daaromtrent schriftelijke richtlijnen?

Antwoord: Bij het opstarten op 01/02/2016 van ons bedrijf op huidige locatie hadden wij een groot deel aan beton voorzien voor het opslaan van afval in hout en ijzer. Door de groei van het bedrijf hebben we zelf kunnen ondervinden dat de voorziene betonvlakte niet meer voldoende was. Daarom heb ik contact opgenomen met een firma om de betonvlakte uit te breiden. Bij het opstarten, begin februari, konden wij niet inschatten hoeveel betonvlakte wij nodig hadden. Ik had reeds contact opgenomen met firma toen de milieu-inspectie langs kwam. Door tijdsgebrek van de firma kon hij pas op 10/08/2016 starten met de werkzaamheden. Tot op heden zijn volgende werken reeds uitgevoerd: de ondergrond is uitgegraven, die grond is weggevoerd en de betonvlakte zal gegoten worden nadat de grond verhard is met netten en zo meer.

Ik heb hieromtrent schriftelijke richtlijnen op mijn bureel liggen, deze richtlijnen zijn vervat in de milieuwetgeving.

Vraag: Is een vennootschap bij de exploitatie van deze activiteiten betrokken?

Antwoord: Alleen is hierbij betrokken.

Vraag: Wat is het doel van deze vennootschap?

Antwoord: Verhuren van afvalcontainers en sorteren van afval.

Vraag: Wat heeft deze vennootschap concreet ondernomen om de naleving van de milieureglementering door de natuurlijke perso(o)n(en) mogelijk te maken?

Waarom is/zijn de vastgestelde inbreuk(en), nl, de opslag van de niet-inert afval op onverharde bodem te wijten?

Antwoord: Ik verwijs hiervoor naar mijn antwoord op de eerste vraag.

Vraag: Waarom werd volgens u tot vandaag verzuimd de aanmaningen totaal op te volgen en de vastgestelde inbreuken te remediëren (gezien de verschillende controles in de maand juli en de ongewijzigde toestand)?

Antwoord: Ik ben niet akkoord met het feit dat ik verzuim aan de aanmaningen omdat ik aan van de inspectie reeds mondeling had meegedeeld dat ik contact heb met een firma. Maar gezien de drukke agenda van deze firma en het nakende bouwverlof, konden de werken pas starten op 10/08/2016. Op 10/08/2016 zijn de werken weldegelijk gestart en tot op heden nog volop bezig. Ik overhandig u 4 foto's van de werken, deze foto's werden door mezelf genomen op 25/08/2016.

Vraag: Wie heeft in het concrete geval de uiteindelijke beslissingsmacht? Aan wie behoort het iets te doen (bv. de bouw van een installatie/naleven van de milieuvergunningsvoorwaarden), opvolging van vergunningsaanvragen of om strafbare inbreuken te doen staken?

Antwoord: Ik ben de verantwoordelijke.

Vraag: Heeft u (het orgaan) voldaan aan uw opvolgingsplicht, namelijk om na te gaan of de bevelen goed worden opgevolgd, of de milieudienst van het bedrijf goed functioneert, enz..?

Antwoord: Wij doen ons uiterste best om alles goed op te volgen maar uiteindelijk waren wij afhankelijk van een andere firma om de werken uit te voeren. Zoals mijn belofte aan zijn de werken gestart onmiddellijk na het bouwverlof.

Vraag: Diende u als kaderlid, gezien uw rol bij de exploitatie van het bedrijf, kennis te hebben van de inbreuken?

Antwoord: Ik heb kennis van de inbreuken.

Vraag: Wie is volgens u verantwoordelijk?

Antwoord: Ikzelf

Vraag: Indien financiële motieven aan de basis van de vastgestelde overtreding(en) liggen, over welke (kosten) besparingen/meerwaarde wordt dan gesproken?

Antwoord: Nee, er was geen financieel motief. Wij zijn gestart op een loods van 1800 vierkante meter met een vergunning klasse 2 (tot 100 ton). In februari 2016 zijn wij verhuisd naar een terrein van 14.000 vierkante meter, dus er was een inschattingstekort. Vandaar dat ik zelf reeds contact had opgenomen met firma voor het uitvoeren van de werken welke momenteel bezig zijn.

Vraag: Wat zal gedaan worden om onverwijld de toestand te regulariseren?

Antwoord: Wij zijn er volop met bezig, de werken worden uitgevoerd.

Vraag: Binnen welk tijdsbestek wordt deze regularisatie gezien?

Antwoord: Ik vermoed dat de werken afgerond worden tussen half en eind september 2016. De beton moet na het gieten uiteraard eerst nog uitdrogen. Verder moeten wij u erop wijzen de aanmaning van de milieu-inspectie strikt op te volgen.

Antwoord: Ik zal voldoen aan de eisen."

4. Het staat vast en wordt door en ook niet betwist dat er in de periode van 15 juni 2016 tot en met 26 oktober 2017 op het afvalverwerkingsbedrijf van de niet inert afval werd opgeslagen op een onverharde bodem, in strijd met artikel 5.2.2.4.2 Besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne (Vlarem II) (telastleggingen A en B). Dit blijkt afdoende uit de gegevens van het strafdossier (p. 2-3, 34, 60-61, 77-78 van het strafdossier, OK 1).

Daarnaast werd op het bedrijfsterrein meer dan 500 ton houtafval opgeslagen in de periode van 2 mei 2015 tot en met 26 oktober 2017 (p. 2-3 en 28-29 strafdossier, OK 2). Dit is in strijd met de milieuvergunning van 26 februari 2015 (telastlegging C).

Ten onrechte stelt [redacted] niet strafrechtelijk verantwoordelijk te zijn voor deze inbreuken en beweert hij te moeten worden vrijgesproken, omdat hij vanaf 30 juni 2016 geen zaakvoerder meer was van de [redacted]. Bij verhoor op 18 augustus 2016 antwoordde de beklaagde op de vraag of hij, gezien zijn rol bij de exploitatie van het bedrijf, kennis moest hebben van de inbreuken (p. 45, 46 en 47 strafdossier, OK 1): *“Ja, ik heb en had kennis van de inbreuken”*. Op de vraag wie er volgens hem voor verantwoordelijk was, antwoordde hij: *“Mijn broer en ik”*. Dat hij geen beslissingsmacht had binnen de vennootschap omdat zijn broer *“de papieren behandelde”* en hij dus ook niet bij machte was de strafbare inbreuken te doen ophouden, is ongeloofwaardig en onjuist. Uit het verhoor van de beklaagde blijkt immers dat hij niet alleen op de werf werkte, maar daarnaast ook volledig ingelicht was over welke stappen er werden ondernomen om een einde te stellen aan de inbreuken. Zo wist hij wanneer er welke firma werd gecontacteerd voor het opmaken van een offerte voor het aanleggen van de nodige extra verhardingen. Hij gaf de politie-inspecteur een verklaring waarom de inbreuken werden gepleegd (plaatstekort) en wist wanneer de verhardingswerken zouden zijn beëindigd. Tot slot beloofde hij: *“Ik zal voldoen aan de eisen van de inspectie en zal tegen 25/08/2016 schriftelijk de maatregelen meedelen”*. Deze elementen samen tonen aan dat de beklaagde wel degelijk zeggenschap had binnen de vennootschap en deze zeggenschap behield ook na zijn ontslag als zaakvoerder. Hij besliste mee tot het plegen van de inbreuken en had ook na zijn ontslag als zaakvoerder de bevoegdheid om ze te doen ophouden. Minstens is [redacted] mededader van de hem te last gelegde feiten.

Dat de feiten enkel werden gepleegd met het oog op het verwezenlijken van het maatschappelijk doel van de [redacted] neemt het strafbaar karakter ervan voor niet weg. [redacted] was gedurende de volledige incriminatieperiode van de telastleggingen A, B en C zaakvoerder van de vennootschap, had beslissingsmacht over het milieubeleid van de vennootschap en besliste net als zijn broer [redacted] tot het plegen van de inbreuken. Hij kon beslissen tot het doen ophouden ervan.

De telastleggingen A, B en C zijn zowel voor [redacted] als [redacted] bewezen gebleven voor het hof.

5. Tot 30 juli 2018 luidde artikel 5, tweede lid, Strafwetboek als volgt: *“Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd kan hij samen met de verantwoordelijke rechtspersoon worden veroordeeld.”*

Artikel 2 van de wet van 11 juli 2018 tot wijziging van het Strafwetboek en de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering wat de strafrechtelijke verantwoordelijkheid van rechtspersonen betreft, die in werking trad op 30 juli 2018, vervangt artikel 5 Strafwetboek door de volgende bepaling:

“Een rechtspersoon is strafrechtelijk verantwoordelijk voor de misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, zoals blijkt uit de concrete omstandigheden, voor zijn rekening zijn gepleegd.

Met rechtspersonen worden gelijkgesteld:

1° tijdelijke handelsvennootschappen en stille handelsvennootschappen;

2° vennootschappen bedoeld in artikel 2, § 4, tweede lid, van het Wetboek van Vennootschappen, alsook handelsvennootschappen in oprichting;

3° burgerlijke vennootschappen die niet de vorm van een handelsvennootschap hebben aangenomen.

De strafrechtelijke verantwoordelijkheid van de rechtspersonen sluit die van de natuurlijke personen, die daders zijn van dezelfde feiten of eraan hebben deelgenomen, niet uit.”

Gezien de strafuitsluitingsgrond die vervat was in het vroegere tweede lid van artikel 5 Strafwetboek op grond van de nieuwe wet niet langer van toepassing is op de datum van dit arrest, maar wel nog gold op het ogenblik van de feiten van de telastlegging die zich voor 30 juli 2018 situeerden, past het hof, voor zover van toepassing, artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek toe.

Overeenkomstig artikel 5, tweede lid (oud) Strafwetboek is een rechtspersoon strafrechtelijk verantwoordelijk voor misdrijven die hetzij een intrinsiek verband hebben met de verwezenlijking van zijn doel of de waarneming van zijn belangen, of die, naar blijkt uit de concrete omstandigheden, voor haar rekening zijn gepleegd. Wanneer de rechtspersoon verantwoordelijk gesteld wordt uitsluitend wegens het optreden van een geïdentificeerde natuurlijke persoon, kan enkel degene die de zwaarste fout heeft begaan worden veroordeeld. Cumulatie in de vervolging en veroordeling van de rechtspersoon en de natuurlijke persoon is evenwel mogelijk indien de geïdentificeerde natuurlijke persoon de fout wetens en willens heeft gepleegd.

was ook op papier zaakvoerder van de . bleef na zijn ontslag op 30 juni 2016 feitelijk zaakvoerder. Beiden hadden beslissingsbevoegdheid in de vennootschap, in het bijzonder over de naleving van de milieuwetgeving.

Binnen de rechtspersoon was er onvoldoende aandacht voor de naleving van de verplichtingen, opgelegd door de milieuwetgeving, wat een eigen strafrechtelijke fout van de rechtspersoon is.

De aan de beklaagden te last gelegde en voor hen bewezen verklaarde misdrijven werden wetens en willens gepleegd. Zowel , als de worden daarom veroordeeld tot een straf.

6. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 november 2015 tot uitvoering van het decreet van 25 april 2014 betreffende de omgevingsvergunning, werd het Milieuvergunningsdecreet van 28 juni 1985 opgeheven en met ingang van 23 februari 2017 vervangen door Titel V van het Decreet algemene bepalingen inzake milieubeleid (“DABM”) van 5 april 1995. Vlareml werd eveneens opgeheven.

De verplichting tot het naleven van de algemene en sectorale milieuvorwaarden, zoals voorzien in de telastlegging A, is sinds 23 februari 2017 opgenomen in artikel 5.4.9., § 1 Decreet algemene bepalingen milieubeleid. Dit wordt weerspiegeld in de telastlegging B die deze strafbaarstelling voor de gepleegde feiten vanaf 23 februari 2017 weerhoudt.

De feiten van de telastlegging A waren op het tijdstip van de telastlegging strafbaar gesteld door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet algemene bepalingen milieubeleid met een gevangenisstraf van een maand tot twee jaar en/of een geldboete van 100 euro tot 250.000 euro. Deze feiten zijn sindsdien strafbaar gebleven en nog steeds strafbaar gesteld met dezelfde straffen door artikel 16.6.1., § 1, eerste lid, Decreet algemene bepalingen milieubeleid.

7.1 Net als de eerste rechter is het hof van oordeel dat de beklaagden de misdrijven in professioneel verband hebben gepleegd. Ze stelden hun eigen economisch belang boven het belang dat de gemeenschap heeft bij het behoud van een veilig leefmilieu.

De opslag van hout- en metaalafval op een onverharde bodem vormt een risico voor bodemverontreiniging. Dat er geen effectieve bodemverontreiniging werd vastgesteld, doet hieraan niets af.

De illegaal opgeslagen hoeveelheden hout hielden een risico in voor brand.

De beklaagden kunnen niet worden gevolgd waar ze zich beroepen op de sectorale houtproblematiek, als gevolg waarvan er een overaanbod van houtafval was. De beklaagden kozen er immers voor om toch bijkomend afval te aanvaarden om inkomsten te genereren, niettegenstaande de toegelaten limiet daardoor werd overschreden en hoewel het terrein onvoldoende verhard was om het hout te stockeren.

Ook de recente verhuis naar de site is geen verzachtende omstandigheid. Ze hadden er zich voor de aankoop en de verhuis moeten van vergewissen dat het terrein voldoende verhard was om er de gewenste hoeveelheden afval op te slaan, rekening houdend met de beperkingen opgelegd door de milieuwetgeving en de hen verleende milieuvergunning. Ze hadden geen afval mogen aanvaarden zolang de nodige verhardingen niet waren

gerealiseerd, zodat ze zich ook niet kunnen verschuilen achter het bouwverlof en de drukke agenda van de aannemer die de verhardingswerken zou uitvoeren.

Anderzijds blijkt uit de dossiergegevens dat de hoeveelheden hout- en metaalafval die werden opgeslagen op onverhard terrein, eerder beperkt waren. Bovendien blijkt dat de beklaagden de nodige inspanningen deden om zich in regel te stellen, ook wat betreft de maximaal toegelaten hoeveelheid houtafval. Het herstel is inmiddels gerealiseerd.

7.2 De [redacted] werd een keer veroordeeld door de politierechtbank tot het betalen van een geldboete, omwille van een inbreuk op de reglementering met betrekking tot de rij- en rusttijden.

[redacted] werd vier keer veroordeeld voor misdrijven in het verkeer.

Het hof van beroep te Gent veroordeelde [redacted] bij arrest van 1 oktober 2015 tot een geldboete deels met uitstel voor bedrog inzake subsidies. Daarnaast werd hij vier keer veroordeeld door de politierechtbank.

7.3 De beklaagden pleegden de voor hen bewezen feiten elk met eenzelfde misdadig opzet zodat het hof overeenkomstig artikel 65, eerste lid, Strafwetboek voor ze samen telkens een straf toepast.

Terecht werpen de beklaagden op dat de redelijke termijn is overschreden. Het hof stelt vast dat [redacted] sinds 18 augustus 2018 en [redacted] sinds 26 augustus 2016 onder dreiging van strafvervolging zijn. Deze niet-complexe zaak werd pas op 5 februari 2019 voor de eerste rechter ingeleid. Het vonnis van de eerste rechter volgde op 21 mei 2019. In hoger beroep werd de zaak ingeleid op de rechtszitting van 24 december 2020. Hieruit volgt dat het verloop van de zaak verschillende periodes van stilstand heeft gekend, die niet aan de beklaagden zijn te wijten en waardoor de redelijke termijn werd overschreden.

Artikel 6.1 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens geeft niet aan welke gevolgen het hof dient te verbinden aan deze vaststelling. Zo bepaalt het verdrag niet dat de sanctie het verval van de strafvordering zou moeten zijn.

Artikel 21ter Wetboek van Strafvordering bepaalt dat indien de duur van de strafvervolging de redelijke termijn overschrijdt, de rechter veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring kan uitspreken of een straf kan uitspreken die lager kan zijn dan de wettelijke minimumstraf. Deze bepaling sluit een meer of minder vergaand rechtsherstel niet uit.

Het dossier bevat alle elementen die in het kader van een eerlijke procesvoering nodig zijn om tot de waarheidsvinding te komen. Het hof stelt vast dat door het tijdsverloop tussen de feiten en de behandeling voor de rechter, de bewijsvoering en het recht van verdediging van de beklaagden niet zijn aangetast.

Het hof zal het hierna bepaalde rechtsherstel verlenen voor de overschrijding van de redelijke termijn door de straffen op reële en meetbare wijze te verminderen.

Rekening houdend met alles wat voorafgaat en zo de redelijke termijn niet zou zijn overschreden, zou het hof aan de _____ een effectieve geldboete hebben opgelegd van 3.000 euro. Nu de redelijke termijn is overschreden, herleidt het hof deze geldboete tot 2.000 euro. Het hof verleent deze beklagde bovendien uitstel voor de helft van de boete. De beklagde voldoet daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

Deze geldboete, deels met uitstel, is niet nadelig voor de reclassering en resocialisering van de beklagde. De gunst van de opschorting zou de beklagde onvoldoende weerhouden van recidive. Het hof gaat daarom niet in op haar vraag om haar de gunst van de opschorting te verlenen.

Aan _____ en _____ zou het hof zonder overschrijding van de redelijke termijn een effectieve geldboete van 1.500 euro hebben opgelegd. Nu de redelijke termijn is overschreden, veroordeelt het hof elk van deze beide beklagden tot een geldboete van 1.000 euro. Het hof verleent hen bovendien uitstel voor de helft van de boete. Beiden voldoen daarvoor aan de wettelijke voorwaarden.

De door de beklagden op pagina 14 van hun syntheseconclusie opgesomde omstandigheden (waaronder de ligging in industriegebied, de bijkomende inspanningen die de beklagden de afgelopen jaren deden, de open communicatie met de verbaliserende diensten, enz.) zijn geen redenen om de geldboete volledig met uitstel op te leggen. De deels effectieve geldboete heeft bovendien niet de sociale declassering van de beklagden tot het gevolg, noch belemmert dit hun sociale reclassering. De beklagden een nog mildere straf opleggen, zou er hen onvoldoende toe aanzetten de toepasselijke milieuwetgeving voortaan wel na te leven.

Aangezien de beklagden de feiten pleegden in een periode die zich uitstrekt zowel voor 1 januari 2017 als na 31 december 2016, moet de geldboete met 70 deciem worden verhoogd.

De hierna bepaalde vervangende gevangenisstraffen sporen _____ en _____ er voldoende toe aan om de hen opgelegde geldboete te betalen.

8. De beklagden zijn hoofdelijk gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar ministerie begroot zoals hierna bepaald.

De beklagden zijn elk veroordeeld tot een correctionele hoofdstraf zodat het hof hen ook veroordeelt tot het betalen van de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen).

Deze bijdrage, die een eigen aard heeft en geen straf inhoudt, wordt vermeerderd met 70 deciem tot telkens 200 euro, en dit ongeacht de datum van de bewezen verklaarde feiten.

Sinds 3 september 2020 luidt artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken "*In criminele en correctionele zaken die kosten van brief- en pakketport hebben veroorzaakt, wordt door de rechter aan de Staat als correspondentiekosten een som toegeschat, die niet meer mag bedragen dan 10 procent van de gezamenlijke kosten. Voor elke criminele, correctionele en politiezaak wordt door de rechter bovendien aan iedere veroordeelde een vergoeding van 50 euro opgelegd*" en dit ingevolge artikel 1 van het koninklijk besluit van 28 augustus 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken (BS 3 september 2020). Het hof verhoogt de kosten met 10% in hoger beroep en stelt vast dat de vaste vergoeding nu 50,45 euro is, dit ingevolge de omzendbrief 131/8 van januari 2021, verschenen in het Belgisch Staatsblad van 29 januari 2021 over de indexering van de tarieven van de gerechtskosten in strafzaken en de gelijkgestelde kosten (blz. 6877 e.v.). Het indexeren van de bedragen die worden betaald voor de diverse soorten gerechtskosten, steunt op art. 9 van de wet van 23 maart 2019, die de nieuwe basiswet over de gerechtskosten in strafzaken is, uitgewerkt in de artikelen 28 tot 30 van het KB van 15 december 2019, dat de wet uitvoert.

Met toepassing van artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017 ingevolge artikel 6 van het koninklijk besluit van 26 april 2017 tot uitvoering van de wet van 19 maart 2017 tot oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, veroordeelt het hof de beklaagden ook tot het betalen van een bijdrage van elk 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand.

9. De beklaagden werden eveneens gedagvaard om, met toepassing van artikel 16.6.6 Decreet algemene bepalingen milieubeleid zich door de rechter te horen veroordelen tot het herstellen van de plaats in de oorspronkelijke toestand, het staken van het strijdige gebruik of het uitvoeren van aanpassingswerken, binnen een door de rechter te bepalen termijn en onder verbeurte van een dwangsom van 150 euro per dag bij overtreding van dit verbod.

Uit het proces-verbaal van 10 juli 2020 blijkt dat de betonverhardingen werden uitgebreid. Bij de controles uitgevoerd in januari, februari en maart 2020 werd niet vastgesteld dat er nog afval werd opgeslagen op onverhard terrein, of dat er meer houtafval werd opgeslagen dan is vergund.

De herstellvordering is zonder voorwerp geworden.

10. Het hof bevestigt de beslissing van de eerste rechter om de burgerlijke belangen ambtshalve aan te houden, met toepassing van artikel 4 Voorafgaande Titel Wetboek van Strafvordering.

Toegepaste wetsartikelen:

Het hof maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken.

Perken van het hoger beroep:

Het hof stelt vast dat ingevolge het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Gent, van 21 mei 2019 definitief vaststaat dat de schuldig is aan de telastleggingen A, B en C.

Beslissing van het hof:

Het hof,
rechtsprekend op tegenspraak,

verklaart de beroepen ontvankelijk en beslist over de grond ervan:

bevestigt het beroepen vonnis in de beslissing tot het aanhouden van de burgerlijke belangen;

wijzigt het beroepen vonnis voor zover bestreden voor het overige **als volgt**:

op strafgebied:

veroordeelt de _____ voor de telastleggingen A, B en C samen tot een **geldboete** van **2.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 16.000 euro;

verleent de _____ gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van de opgelegde geldboete van 2.000 euro, gedurende een proeftermijn van drie jaar;

verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de telastleggingen A, B en C;

veroordeelt de beklaagde _____ voor deze telastleggingen samen tot een **geldboete** van **1.000 euro**, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 8.000 euro; of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van de opgelegde geldboete van 1.000 euro, gedurende een proeftermijn van drie jaar;

verklaart de beklaagde _____ schuldig aan de telastleggingen A, B en C;

veroordeelt de beklaagde _____ voor deze telastleggingen samen tot een **geldboete van 1.000 euro**, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op 8.000 euro; of een vervangende gevangenisstraf van 3 maanden.

verleent de beklaagde _____ gewoon uitstel van tenuitvoerlegging voor de helft van de opgelegde geldboete van 1.000 euro, gedurende een proeftermijn van drie jaar;

veroordeelt de beklaagde _____, _____ en de _____ elk tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 decimen en zo gebracht op telkens 200 euro als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagden _____, _____ en de _____ elk tot betaling van een bedrag van 50,45 euro als vergoeding voor de kostprijs van het verloop van de strafprocedure;

veroordeelt de beklaagden _____ en de _____ elk tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagden _____, _____ en de _____ hoofdelijk tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie begroot op 83,70 euro in eerste aanleg en 239,69 euro in beroep;

wat betreft de herstellvordering:

stelt vast dat de herstellvordering zonder voorwerp is.

Kosten eerste aanleg: € 83,70

Kosten beroep:

Afschrift vonnis: € 57,00
Afschriften akten HB: € 9,00
Opstelrecht ber.bekl.: € 70,00
Dagv. 1e bekl.: € 27,30
Dagv. 2e bekl.: € 27,30
Dagv. 3^e bekl.: € 27,30

€ 217,90

+ 10 % : € 21,79

Totaal : € 239,69

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer,
samengesteld uit raadsheer als waarnemend kamervoorzitter, raadsheren,
en en in openbare rechtszitting van **24 september 2021**
uitgesproken door wnd. kamervoorzitter in aanwezigheid van
advocaat-generaal, met bijstand van griffier

